

Schriftlezing: Jozua 13:1-14, Tekst: Jozua 13:1-7 (1 = kern) Thema: 'Opdracht niet volbracht' Zingen: Ps. 92:1 en 8, Ps. 90:9, Ps. 136;1,21 en 22, Ps. 16:3 en 6, Ps. 138:4

Hoofdpunten van de preek

Jozua is oud geworden, maar zijn opdracht is nog niet volbracht. De HEERE ontheft Jozua van zijn oude taak en geeft hem een nieuwe opdracht.

Oude opdracht niet volbracht

Jozua is oud geworden (naar inschatting zo'n 85-90 jaar) en niet langer in staat om te strijden, terwijl dat wel nodig is: volgens vers 1b-6a zijn er grote delen van het beloofde land nog niet ingenomen.

Jozua krijgt echter géén verwijten, maar ontvangt eerder de zegen van de Heere. Al heeft Jozua gebreken gekend, hij wordt niet als een falend leider getoond. De Heere ontheft hem eervol van zijn taak.

Niet klaar? Hoe vaak zien we dat niet in werk, gezin of kerk? Dat mensen 'te vroeg' moeten terugtreden terwijl hun werk nog niet klaar is. Dat roept vragen op. Zij of wij denken onmisbaar te zijn, maar toch kan het niet verder gaan...

Door deze oude geschiedenis zien we contouren van antwoorden:

- de HEERE bepaalt wanneer iemand zal terugtreden en het werk in Gods handen mag achterlaten (vers 6b);
- het is niet van belang of ons werk af is, maar dat we trouw gedaan hebben wat God van ons vraagt.
- Welk mens in het Koninkrijk van God heeft zijn werk ooit wel helemaal volbracht? Één Mens heeft Zijn opdracht volbracht: Jezus Christus.

Nieuwe opdracht

Jozua mág terugtreden. Voor hem een nieuwe opdracht, passend bij zijn leeftijd. Jozua mag het land gaan verdelen, terwijl een groot deel van het land nog moet worden ingenomen.

Dat vraagt nog meer om geloof, maar laat ook zien wat geloven is! Genieten van de erfenis die de Heere ons toemeet (Ps. 16:5,6) terwijl de vijand verdreven wordt.

- Zó mogen we naar de wereld kijken (waar veel vijandschap te zien is): de rechtvaardigen zullen de aarde erven.
- Zó mogen we op ons eigen leven zien, terwijl de oude mens er nog is, toch genieten van dé overwinning.

Alle onvolkomenheid die we nog zien bepaalt ons des te meer bij de volmaaktheid straks.